Ч. 196. Пятниця 15 (2) вересня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Угорскі міністри у Відни. — Ческо-нїмецка угода. — Депутация дїтий в угорскім парляментї. — Цар в Киеві.

З Будапешту доносять, що президент угорского кабінету бар. Кін-Гедерварій має під конець сего тиждня приїхати до Відня і в суботу буде на авдиенциї у Цїсаря. Так само має під конець сего тиждня приїхати до Відня і угорский міністер скарбу Люкач та буде також на авдиенциї у Цїсаря, зложить єму звіт з біжучої політики та буде старати ся узискати санкцию для буджету на 1912 р.

За характеристику теперішної акциї угодової межи Чехами а Нїмцями треба уважати слїдуючий факт: Нїмецка секция ческої Ради шкільної краєвої в Празї затвердила на своїм оногдашнім засїданю реферат краєвого інспектора Тавбера о внесеню, яке має бути предложене міністерству просьвіти, щоби у всїх середних школах нїмецких в Чехії заведено науку ческої мови яко зглядно обовязкової; значить то, що кождий ученик буде мусїв обовязково учащати на науку ческої мови, але нота з того предмету не буде перешкодою до переходу висших кляс.

Та ухвала нїмецкої секциї краєвої Ради шкільної знайшла в кількох віденьских часописях велике признанє. „W. Allg. Ztg.“ зазначує, що ухвала та причинить ся певно до зближеня обох народів в Чехії а „N. W. Tagbl.“ вказує на то, що вже зі взгляду на хвилю, в котрій ухвала та запала, іменно в часї, коли розпочала ся на ново акция ческо-нїмецка угоди, треба привязувати до неї велику вагу.

Орґан ческих аґрариїв „Venkov“ каже, що на всякий случай сойм ческий мусить старати ся о удержанє єдности і неподільности краю. „Narod. Polit.“ увіряє, що ческі посли готові і дальше вести переговори з Нїмцями, однак мусять жадати, щоби в народно-політичній комісиї піддано докладній дискусиї економічні домаганя Чехів. В кругах політичних думають, що мимо спротиву кількох радикалів народно-політична комісия прийме всї справи, котрі підчас акциї угодової минулого року були залагоджені, до своєї проґрами і навяже до них свої дальші працї.

Велике заінтересованє викликала оногди в кульоарах угорского сойму депутация 250 дїтий, котру спровадив до Будапешту посол Чілїньский із села Дуна Гарашті, щоби в той спосіб задемонструвати з тої причини, що в громадї тій положеній близько головного міста, около 300 дїтий позістає без можности побираня шкільної науки. Опозиция використала ту подію против правительства а Юлій Юст вказуючи на дїтий відозвав ся: „Правительство вимагає міліярдів на цїли войскові, а прецї першою єго задачею повинно би бути дбати о то, щоби дїти мали шкільну науку“.— Се дало причину до острої перепалки межи правительственною більшостию а опозициєю. Міністер остаточно не приняв депутациї, але обіцяв завести в тій громадї школу.

З нагоди приїзду царя і єго родини до Києва пише „Утро России“: Сего дня відбуває ся в Києві торжественне посьвяченє памятника царя Александра II. День той як і инші подібні єму проявляє ся в сучасній Росиї днем торжества виключно офіциальних кругів. Росийский нарід, о скілько він не стоїть під хоругвами „союза росийского народа“, на жаль не бере участи в подібних торжествах, позаяк місцеві власти прикладають зі всїх мір до того, щоби в „цїли обезпеченя публичного порядку, свободи руху і переїзду по улицях“, держати ся о скілько можна як найдальше від місця торжества... По представленю висшого носителя власти в старім Києві „радістне проведенє торжественних днїв“ повинно очевидно проявляти ся в запираню брам, в недопущеню нїкого, хто би то й не був, на криші домів, на поди, на огорожі і дерева та в поставленю при кождій брамі дверника.

---

12)

В найбільшім містї на сьвітї.

(Образки з Льондону -- нова серия).

(Дальше).

11.

Кілько мяса минає ся в Льондонї.

В теперішних часах, коли мало що не в цїлій Европі настав великий брак мяса, а по великих містах, де найбільше живлять ся мясом, грозить мало що не голод, цїкаво буде знати, як такий Льондон дає собі раду з мясом, звідки єго бере, як ним орудує і кілько єго минає ся в тім найбільшім містї на сьвітї.

Недалеко від круглої площі, в самім осередку Льондона, званої Гоборн Циркус (Holborn Circus), на котрій стоїть статуа кн. Альберта, при ул. Чартергавз, стоїть найбільша на цїлім сьвітї ятка, звана Смітфільд. Тут, де колись плила струями кров єретиків, де льордканцлер Ротсле (Wriothesley) власними руками мучив красну Анну Еску, де множество всїляких злочинців висїло на шибеницях, висять нинї чистенько сполокані тисячі а тисячі чверток воловини і половин баранини. Смітфільд Маркет то була первістно торговиця на живу худобу. Коли же тут побудовано величезну ятку, що займає шість моргів ґрунту, то первістна торговиця на живу худобу а з нею й різниця перенесли ся дальше на північ. Від пів сотки лїт єсть Смітфільд лиш ятkою і то, як сказано, найбільшою на сьвітї. Тут продають мясо що дня але лиш гуртом з виїмкою суботи, коли вже єсть і подрібна продаж. Ся ятка з року на рік заосмотрює в мясо цїле місто Льондон в єго найбільшім обємі, отже заосмотрює в мясо що дня майже сїм міліонів людий.

В минулім роцї спотребував Льондон кругло 415.000 тон або 8,300.000 сотнарів мяса, значить ся на голову припало трохи більше як сотнар (1·2 англ. сотнарів або 54 кільоґр.) В цїлій Анґлії минає ся річно майже така сама скількість мяса. До сего спотребованя доставили Анґлїя, Шкотия і Ірляндия лиш 90.000 тон. Трохи більше, бо около 100.000 тон, доставили Австралїя і Нова Зеляндия. Половина з того припадає на Европу, головно на Голяндию і Данію, а найбільше, бо аж 175.000 тон прийшло з Америки. Отже лиш добра одна пята часть всего мяса, яке споживає ся в Льондонї, єсть домашного походження, а більше як чотири пятих походить з кольонїй та із заграницї.

Історня того величезного довозу мяса не сягає так дуже далеко взад. Американьске мясо показало ся в Льондонї перший раз перед трийцяти роками, а тодї привезено єго 5.500 тон, австральске появило ся аж в 1881 р. в ще скромнїйшій скількости, бо всего лиш 551 тон. Від того часу заграничний продуцент мяса випирав щораз більше домашного і то не крок за кроком, але таки на перегони. Видко найлїпше із слїдуючих чисел:

До Смітфільд Маркет доставили сполучені королївства (Анґлїя, Шкотия і Ірляндия) в 1895 роцї 180.000 тон, а в 1905 роцї, отже в десять лїт, як-раз лиш половину з того, бо 90.436 тон. В тім самім часї доставили Австралїя і Нова Зеляндия по 66.719 і 96.518 тон. А вже найлїпше представляє ся Америка яко доставник. Підчас коли она в 1895 р. доставила всего лиш 62.107 тон мяса, то в десять лїт опісля доставила вже в троє тілько, бо аж 175.611 тон. Отже в так короткім часї довіз мяса до Льондону із самої Анґлії зменшив ся о половину, а з Америки потроїв ся.

Тайни побіди американьского мяса не треба далеко шукати; єї вияснює дешевість. В сїм порівнаню треба мати на увазї головно воловину і баранину. Свинина грає в анґлїйскій кухни лиш підрядну ролю, а телятина єсть таки зовсїм щось підрядного, маловажного. Позаяк анґлїйскі господарі за довго годують свої телята, так що мясо їх для тих, що єго люблять, буває за старе, то елєґантні льондоньскі реставрациї спроваджують свою телятину з Франциї. Але то єсть специяльність, котра в масовім виживленю не грає нїякої ролї. Заграничина баранина походить по найбільшій части з Нової Зеляндиї і Австралїї, а крім того ще й з Арґентини. Воловини доставляє пере-

Новинки.

Львів, 14 вересня 1911.

— **Іменованя.** Краева дирекция скарбу іменувала провізоричних асистентів технічної контролї скарбової: Вол. Позняка до Кривкович і Стеф. Маевского сталими асистентами технічної контролї скарбової в XI кл. ранґи. — Президент гал. дирекциї почт і телеграфів іменував експедиєнтку, Єлену Росьціішевску почтмайстровою в Голени.

— **Устний іспит зрілости** в женьскій семінариї учительскій в Перемишли розпічне ся не 18 як хибно видруковано у вчерашнім числї „Народ. Часописи“ але аж 25 вересня 1911.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.** Саля „Сокола“. — Початок о год. 8 вечером.

Послїдний тиждень. В четвер 14 с. м. „Евген Онегін“, опера в 3 діях П. Чайковского. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

Театр остае в Бучачи до неділї 17 с. м. а опісля переїзджае до Станиславова.

— **Похорон бл. п. кард. кн. Пузини**, відбув ся ві второк перед полуднем. Взяли в нім участь: Іх Ексц.: пп. міністри Штірґкг, Залеский, п. Намістник др. М. Бобржиньский, Маршалок краевий ґр. Баденї і инші достойники. При головнім вівтари відправив Службу Божу Є. Е. Митрополит Шептицкий, дальше епископи Фішер і Валенґа відтак архиепископ Більчевский. В похоронї брав участь також вірменьский архиепископ о. Теодорович, що перервав задля сього свое лїчене. Бл. п. кард. кн. Пузину поховано в підземлю коло крипти епископа Шаньовского та каплицї сьв. Йоахима. По похоронї відбув ся о год. 7 30 вечер у краківского делеґата Намістництва п. Федоровича обід, в котрім взяли участь: великий охмістр Двору, ґр. Ґуденус, міністри Штірґкг і Залеский, голова польского кола др. Біліньский, Намістник др. Бобжиньский, Маршалок кр. ґр. Стан. Баденї, ґенерал Бенда, віцепрезидент кр. Ради шкільної др. Дембовский, кн. Павло Сапіга, Адам Андриевич, ґр. Тад. Ковзбродзкий і др. инші достойники.

— **Дрібні вісти.** Ленти до прапора „Сокола-Батька“ прислали Українки з Киева черновецка „Січ“ і львівска „Жіноча Громада“. Заповіджені з північної Америки дві ленти суть вже в дорозї. — З Бродів доносять, що там зацвила яблінка. Дехто віщує з того голод і остру зиму. — В Нагуєвичах вкрадено дня 11 с. м. господареви Дмитрови Білоголовцї дві клячі чорну і шпаковату обі дволїтні. — П. Ключенко, комісар маґістрату загубив портфель, в котрім було 160 К і всїлякі записки. — Хлопець до послуги В. Мазурек зложив на поліциї знайдену на улици книжочку каси ощадности на 2000 К на названо Естери Штакель. — Іван Долїба, реставратор в Самборі, дав знати львівскій поліциї, що его 13 лїтний син Тома втік з дому і мабуть вибрав ся до Львова.

— **В Раві рускій** відбудуть ся в понеділок дня 18 вересня 1911 о 12 год. в полудне в сали „Бесїди“ збори філїї „Сільского Господаря“ в цїли уконституованя зареєстрованого „Товариства для збуту худоби“. Справа дуже важна. Просимо о численну участь. — За Виділ Філїї „Сільского Господаря“ в Раві рускій: о. Ем. Гриневецкий, А. Галька.

— **Знов затроєнє грибами.** В Кліводинї кіцманьского повіта на Буковинї затроїла ся сими днями грибами цїла родина селяньска зложена з 5 осіб. Всї померли серед страшних мук. Оногди відбув ся похорон нещасливих жертв при участи цїлої громади. — Сї страшні вісти з кількох послїдних днів нехай будуть осторогою для всїх тих, що не знаючись добре на грибах хотїли би ужити того присмаку, чи ними поживити ся, а наша інтеліґенция по селах, нехай остерігае несьвідомих селян від уживаня грибів і для відстрашаючого доказу нехай розповідае їм подані нами події.

— **Відзив старшини Сокола-Батька** до учасників послїдного здвигу.

Дорогі Товариші! Наш приказ, щоби Ви дня 10 вересня 1911 точно о 6-ій годині рано станули з усіх округів краю до загальних вправ, виконали Ви, Дорогі Товариші, слухняво, карно і точно. Голови і начальники округів разом з членами своїх старшин передали наші прикази до поодиноких товариств міст, місточок і сіл. Всї перевели начеркнений плян, ставили ся на час, прибуваючи пішки, верхом, возами або зелїзничими поїздами на терен, визначений до вправ. Мимо прикрої зливи, мимо болота відбули Ви пробні вправи перед полуднем і станули до прилюдних вправ по полудни. Слота не відобрала Вам веселости і жвавости. Ваш спів і вправи випали знаменито. Дуже добре виконали Ви, Любі Товаришки, вправи хоруговцями, мимо того, що не відбулисьте ніякої загальної проби на площі до вправ. Горяче признане висказуемо нашим витревалим Товаришкам, що в легоньких одягах вичекали серед холоду, вітру, дощу, грузького болота до вправ ручниками і вивели їх з пориваючою принадою, хотяй не мали попередної спільної проби. Повну похвалу також заслужили собі Товариші, що станули до вправ палицями в трикотових одягах. Брак проби, болотна топіль на площі і зимно не відобрали їх вправам краси і розмаху. Повне признане висказуемо всїм Товаришам і Товаришкам, що станули до загального походу. Послух приказам впорядчиків ніде не був нарушений. Порядок в поодиноких четах був захований. Постава і хід рядовиків і рядовичок були загалом взявши, прямі і бистрі. Подрібні уваги про вправи і похід подамо в „Вістях з Запорожа“. Висказуючи горяче признане нашим полкам, взиваемо їх до дальшої працї над собою. Руханка, впоряд, рухові гри і забави, прилюдні вправи виробити мають у всїх верствах нашого народу рухливість, підприемчивість, витревалість, завзяте, карність. Стреміть до тих прикмет, здобувайте їх постійною роботою, стережіть ся порожних слів, даремного крику, безцільної кирині, нерозумної незгоди, а по лїтах щирого труду і стремлїнь станемо сильним і свобідним народом серед инших народів Европи! Найблизший краевий здвиг у Львові відбуде ся в роцї 1914, в столїтні роковини уродин Т. Шевченка. Все вперед! Всї враз! — Львів, 12 вересня 1911. За Старшину „Сокола-Батька“: *Іван Боберский*, голова. Др. *Л. Цегельский*, I. містоголова. Др. *М. Волошин*, II. містоголова. *І. Дигдалевич*. вожд здвигу.

— **З салї судової.** Розправа карна, против Дацька Волоска, засудженого вже раз на кару смерти через повішене за убите війта в Салашах Багрія, закінчила ся тамтої ночи. Судиї присяжні видали вердикт заперечуючий 9 голосами питане в напрямі убийства. Волоска увільнено від вини і кари а засуджено лиш на 10 днів арешту за злобне ушкоджене чужої власности — за вибите шиб у вікнах брата.

довсім Канада, відтак Сполучені Держави і Арґентина. З обох краевих сорт мяса доставляе Шкотия найлїпше.

Сотнар найлїпшої шкотскої воловини, отже найлїпше мясо в Льондонї платить ся тепер сотнар по 63 шілїнґів, отже 75 корон 60 сот. (срібний шілїнґ на наші гроші мае 1 кор. 20 сот.) або пів кільо гуртом по 75 сотиків. В подрібній продажи платить ся се мясо, найлїпше на цїлім сьвітї, по 14 пенсів або по 1 кор. 40 сот. (1 пені мае 10 сот.) за анґлїйский фунт. (У нас у Львові за звичайну хаблину платить ся по 1 кор. 20 сот.) Найлїпше канадийске мясо платить ся на Смітфільд по 56 шілїнґів за сотнар або по 67 кор. 20 сот. на наші гроші, або пів кільо по 67 сот. В подрібній продажи платить ся фунт сего найлїпшого мяса по 1 шілїнґови, значить ся по 1 кор. 20 сот. Можна тепер зміркувати, яка дорожня у Львові, коли в такім Льондонї за найлїпше мясо платить ся якраз тілько, кілько у Львові за мало що найгірше. А преці що Льондон то не Львів! Велику ріжницю в цїнї показує баранина. Найлїпша шкотска баранина коштує якраз в двое тілько, що новозеляндска, за котру платить ся по 7 пенсів (70 сот.) за фунт в чвертцї. Арґентиньска баранина есть ще дешевша а найдешевша то австральска.

З північної Америки присилають також і живу рогату худобу, котру ріжуть аж в анґлїйских пристанях а то або в Биркенгед (Birkenhead) або в Детфордї (Deptford) під Льондоном. Все проче заграничне мясо, яке продають в Смітфільд Маркет (слово „маркет“ значить „торговиця“), приходить або заморожене або в ледівнях. Питане тепер, чи таке мясо есть так само поживне а відтак, чи оно так само смакуе як сьвіжо різане анґлїйске? Що до першого важнїйшого питаня, то лїкарі знатоки рішучо обстають при тім, що оно так само поживне. На друге питане, поминувши дуже просту австральску баранину, котрої ніхто лиш трохи делїкатнїйший не хоче їсти, трудно знайти загальну відповідь. Суть люди, котрим і найлїпша баранина, коли она була заморожена, не смакує а суть знов такі, котрі навіть волять морожену як сьвіжу анґлїйску. Більша часть однак не знаходить ніякої ріжницї, бо преці найбільше таких людий, котрі не роздумуючи богато їдять то, що мають перед собою. Взагалї можна лиш то сказати, що добре, довезене з заграницї мясо смакуе все-таки лїпше як лихе домашне а навіть лихе довезене лїпше як ніяке.

На тім то основує ся то величезне споживане довоженого мяса в Анґлїї а специяльно в Льондонї в послїдних десятках лїт. Минулого року видано за саму баранину і воловину майже 20 міліонів фунтів штерлїнґів або кругло 480.000 корон. Гроші ті пішли за границю а лиш мала з них частина лишила ся в кишенях кольоністів належачих до анґлїйскої держави. Австралїя і Арґентина підсунули за то анґлїйскому робітникови, котрого скорше стати на гроші, мясну поживу а то для него тим більше добродїйство, що его жінка, з котрої не конче добра кухарка, стоїть безрадна, коли не мае мяса, бо чого иншого зварити майже не уміе.

Було би хибно ставити пересїчно дуже великий споживок мяса в Льондонї за взорець для инших міст. Анґлїєць може їсти більше мяса, бо не сидить вічно в хатї як приміром тоті урядники та взагалї бюрократи по инших містах европейских, от хоч би й у нас; він більше в руху і на дворі а до того ще й море недалеко а тому тут і воздух чоловіка більше стягае як десь далеко в глубинї краю. Хоч би він навіть і за богато їв і пив, то ему то не шкодить, бо він як тота льокомотива, котру за богато підогріли, переміняе надвишку зараз в рух за помочию ніжного мяча і крікета. Стара Анґлїя обжирае ся, але не гине від того.

12.

Льондон і Таміза.

Довкола старого Льондону не були як звичайно довкола инших міст поля, лиш багна та мочаровaті степи і неприступні лїси. Жителї міста не сіяли збіжа на хлїб, не випасали рогатої худоби на мясо. Чотирома гостинцями згонювано з далека воли, вівцї та свинї на міску торговицю, на Смітфільд; долї Тамізою плили лоди, що везли муку, фасолю, сир і масло та мід. Щоби тим доставникам платити, мусів Льондон брати ся до торговлї а торговля спочивала на Тамізї. З кождим припливом моря плили морскі кораблї горі рікою, щоби в Льондонї скидати свої бочки, повні вина, паки заграничних материй, коріне і збитковні товари висшої культури а набравши анґлїйского добутку, збіжа, зелїза, кож та й невільників, вертати назад. З часів, коли Анґльосаси поволи але з немалим проливом крови здобували Анґлїю, розповідають про облогу міст, котрі за римского пановання остались були далеко позаду за Льондоном; про судьбу Льондону з тих часів не чути нічого; здае ся, що з Льондону зробила ся була тоді лиш купа румовища, котрої здобуте без слави і великого труду забули записати до історії. Чуже пановане розбило торговлю та й підтяло тим жизненну силу міста. Коли же відтак вернув спокій до краю і з ріки зробив ся знову безпечний шлях торговельний, то Льондон розцвив ся борзо і з него зробило ся нове місто, котре з давної римскої минулости уратувало ледви свое імя. Таміза зробила з него відтак столицю Анґлїї і найбільше місто на сьвітї.

(Дальше буде).

Господарство, промисл і торговля.

Розпорядженє Міністерства скарбу і справ внутрішних в справі уладжуваня ефектової льотериї. Міністерство скарбу і справ внутрішних видали що до уладжуваня льотерий ефектових таке розпорядженє: Льотериї ефектові є то гри, в яких виграні складають ся виключно з цінних предметів (а не готівки), вартістних паперів і предметів монополю, які мають дати певні доходи. Поданє о льотериї ефектів треба вносити до політичної власти I. інстанциї. Мають они містити: число льосів, ціну одного льосу, загальну вартість виграних, ціль, на яку має йти чистий дохід, вкінци реченець тягненя. Такі поданя треба остемплювати стемплем за 2 К. На таку льотерию можна позволити лише тоді, коли чистий дохід йде на добродійні цїли, і коли особи, що уряджують льотерию, заслугують на довірє.

Відповідно до загальної суми вкладок гри то є числа льосів і ціни льоса є покликані: а) при капіталі гри включно до 200 К політична власть I. інстанциї, а коли би управнені були в рівній мірі автономічні власти і поліцийно-державні, сї другі; б) при капіталі гри понад 200 до 10.000 К включно політичні власти II. інстанциї. Що до всїх льотерий ефектів з капіталом гри понад 1000 К, політична власть II. інстанциї, в справі, чи дотична льотерия має по законї з дня 31. марта 1890 право до увільненя від належитости, або такого права не має, повинна тоді порозуміти ся з кр. дирекциєю скарбу; в) коли капітал гри переступає поза 10.000 К, орікає про дозвіл льотериї міністерство скарбу в порозуміню з міністерством внутрішних справ.

Взагалї льотериї ефектів підлягають таксї 10% від капіталу гри. Льотериям, що мають на цїли загальний хосен, можна знизити до половини льотерийні оплати. Повне увільнюванє від оплати можна признати всім льотериям на добродійні і патриотичні цїли, на будову церков, на дохід пожарної сторожі і до окрашеня стоваришень, о скільки они знова в хосенні для публики.

Коли орeченє що до льотериї може видати політична власть I. інстанциї, то уділяє она рішенє безпосередно сторонї і повідомляє про се відписом льотерийну дирекцию, в противнім разї треба поданє предложити Намістництву. Оно рішає або в межах своєї власти, або також в порозуміню з кр. дирекциєю скарбу.

Рішенє Намістництва треба рівнож безпосередно вислати сторонї. Власть I. інстанциї, як і льотерийну дирекцию має ся повідомити за помочию відписів. Коли льотерия підпадає яким належитостям, то треба дальший відпис полагодженя в цїли допильнованя, щоби належитість заплатити, прислати компетентним властям I. інстанциї (пов. дирекциї скарбу, урядови виміру належитости), в яких урядовім окрузї є льотерийне підприємство.

По законї з дня 31 марта 1890 повинно підприємство льотериї вже перед льосованєм безпосередно від загальної суми всїх пляном гри обнятих вкладок, і без огляду на розпродаж, зложити належивість відповідно до скалї II. Льоси виграних в льотериях до пожитку публики, або в яких загальна сума вкладок не переходить 1000 К, є увільнені від належитости.

Що до згаданих в уступі 4 а) і б) льотериї ефектів, має льотерийна дирекция на основі відписів оречень, надісланих їй політичними властями I. і II. інстанциї, провадити виказ, котрий має містити: число льотериї з капіталом гри від 200 К почавши, число льотериї з капіталом гри понад 200 до 10.000 К включно, дальше загальну суму вкладок гри для кождого сего рода з окрема, вкінци число льотерий в 10 і 5 процентовою оплатою як також висоту окремих належитостий.

Льотерийна дирекция є уповновласнена до призволу, в особенно достойних на увзгляднення случаях, на зворот льотерийної оплати за нерозпродані фактично в руках продавців оставші льоси, коли поданє о се внесенє було протягом двох місяців, числячи від реченця тягненя. Про сей виїмковий призвіл належить повідомити сторони за посередництвом політичних властий I. інстанциї. Виплата належитости не наступить в ніякім випадку. Сей розпорядок набирає обовязуючої сили з днем 18 с. м.

Телеґрами.

Прага 14 вересня. Намістник кн. Тун виїхав вчера до Відня.

Катанія 14 вересня. Лява пливе дальше через виноградники. Паде безнастанно камінний дощ.

Фльоренция 14 вересня. Вчера дало ся тут почути о 11 год. 29 мін. в ночи сильне землетрясенє, котре однак не наробило ніякої шкоди. Люди перепуджені повибігали з мешкань і ночували під голим небом.

Сієна 14 вересня. Вчера дало ся тут почути сильне землетрясенє, котре тревало дуже довго. Люди в переполосї повтїкали з мешкань.

Париж 14 вересня. Вдовиця по подорожнику Саборнян-Дебацца, котрому Франция завдячує в значній мірі набутє кольонії Конґо, вислала письмо до президента Фалієра, в котрім протестує против відступленя Німеччинї середного Конґа.

Тифліс 14 вересня. Підчас бурі, яка лютила ся оногди на Чорнім мори, затонув росийский пароплав, що віз транспорт соли. Що стало ся з залогою, не знати. Капітана непритомного викинули филї на беріг.

Курс львівский.

Дня 13-го вересня 1911.	Платять К с	Жадають К с.	
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	688·—	696·—	
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	448·—	455·—	
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . .	554·—	559·—	
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	526·—	534·—	
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	—.—	
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	98 90	99 60	
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	99·—	99·70	
4% листи застав. Банку краєв. .	92·70	93·40	
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	97·—	—·—	
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	—·—	—·—	
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·80	92·50	
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні галицкі	98·20	98·90	
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—	
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	98·60	99·30	
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·70	91·40	
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—	
„ „ 4% по 200 К .	93·—	93·70	
„ м. Львова 4% по 200 К .	92·—	92·70	
IV. Льоси.			
Міста Кракова	95·—	105·—	
Австрийскі черв. хреста	68·50	74·50	Курс віденьский
Угорскі черв. хреста	46·25	52·25	
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—	
Архік. Рудольфа 20 К. .	70·50	74·50	
Базиліка 10 К	35·50	39·50	
Йошіф 4 К	8·25	9·50	
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—	
V. Монети.			
Дукат цїсарский	11·36	11·39	
Рубель паперовий	2·54	2·55	
100 марок німецких	117·30	117·50	
Доляр американьский	4·80	5·—	

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·09.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).